

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

In-Cult

Secțiunea de cunoștințe

**Interviuri despre comorile culturale
din Spania**

Liga Scriitorilor

Filiala Timisoara Banat, România

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

TRIBUNALUL APELOR DIN VALENCIA – JAVIER PASTOR MADALENA

Interview realizat de Emilia Abad și José Polo

Javier Pastor Madalena, avocat și secretar al Acequias de Mislata și Rascaña. Licențiat în drept la Universitatea din Valencia. Specialist în dreptul apelor. Este avocatul a numeroase comunități de irigații și consilii municipale. Mediator.

Javier, de unde provine necesitatea unei instanțe specifice pentru apa de irigații?

Pentru a înțelege cum s-a ajuns la această situație, trebuie să înțelegem că, de-a lungul întregului arc mediteranean, comunitățile de irigații au fost organizate prin intermediul figurii Síndico sau a Judecătorului apelor, care avea toată puterea comunității, inclusiv puterea de a face dreptate în cadrul acesteia. Chiar și în Evul Mediu, această funcție era numită de rege. În ultima porțiune a râului Turia existau șapte prize ale râului, fiecare dintre acestea formând o comunitate de irigatori, pe care aici o numim acequias, al căror Síndico era numit de către irigatori.

De asemenea, trebuie remarcat faptul că precipitațiile în Valencia sunt foarte neregulate pe tot parcursul anului. Pentru a reduce dependența de precipitații și pentru a avea terenuri mai fertile, cu secole în urmă, fermierii au creat un sistem complex de canale de irigații care preiau apa din râul Turia. Zona care alcătuiește Tribunalul de las Aguas este ultima porțiune a râului în care se află și orașul Valencia. Atunci când nu era suficientă apă care cobora din râu, fermierii veneau la oraș pentru a cere protecția și ajutorul acestuia, pentru a-i obliga pe utilizatorii din amonte să le respecte privilegiile în utilizarea apei. Acest fapt i-a obligat să stabilească o turnură obișnuită a apelor care să le permită să irige toate șanțurile de irigații, până la ultimul care lua apă, Acequia de Robella, care era cel care furniza orașului dreptul său la apă pentru salubritate și prevenirea inundațiilor.

Și, în sfârșit, trebuie avut în vedere că toți Síndicos trebuiau să apară periodic, săptămânal, pentru a raporta fermierilor ultimele noutăți despre irigații, iar acest lucru făceau joi (ziua pieței) unde aveau să fie cu toții în același loc și unde ar fi ușor ca probleme de justiție să fie discutate între ei până când Tribunalul așa cum îl cunoaștem astăzi va fi în sfârșit înființat.

Care este structura și controlul rețelei de irigare în huerta din Valencia?

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

Apele râului Turia sunt canalizate prin fiecare dintre canalele principale de irigații (Acequia Madre), care le distribuie printre altele mai mici. Prizele de apă sunt situate pe ambele maluri ale râului. Pentru ca apa să fie distribuită proporțional și pentru ca utilizarea ei să fie optimizată, fiecare mal are dreptul la trei zile și jumătate de irigare pe săptămână; apa care nu este consumată de un șanț de irigații este transmisă la următorul, unde poate fi utilizată. La rândul lor, diferitele comunități de irigații stabilesc schimburi care alimentează 7.000 ha de terenuri irigate. Pentru a exercita controlul, există ordonanțe, care au fost transmise pe cale orală până când au început să fie consemnate în scris, la începutul secolului al XV-lea. Fiecare comunitate alege în mod democratic un președinte sau un administrator dintre membrii săi, care este responsabil de supravegherea îndeplinirii obligațiilor: schimburi de irigații, curățarea canalelor, plata cotelor etc. Cu consiliul său de conducere nedirectiv, dar funcția de judecător este personală pentru Síndico.

Cum funcționează instanța?

Instanța este formată din administratorii celor opt comunități de irigații, care nu au nicio pregătire juridică, deși cunosc perfect ordonanțele comunității lor. Încă din epoca medievală au existat experți juridici care să consilieze comunitatea și consiliul de conducere sau consiliul de administrație al acesteia, dar aceștia nu iau parte la procese. Un președinte și un vicepreședinte sunt aleși dintre cei opt síndicos, care trebuie să aparțină unor marje diferite. Atunci când există dispute, síndico de acequia acționează ca mediator pentru a ajunge la un acord și a evita resentimentele care pot rezulta în urma unei sancțiuni. În cazul în care disputa nu poate fi rezolvată, acuzatul și reclamantul trebuie să se prezinte la tribunal în joia următoare. Modul simplu de interogare și de desfășurare a procesului a făcut ca expresii precum "calle vosté"; "parle vosté" sau "vosté ho ha fet?" să facă parte din limba populară a valencianilor. Pentru a garanta imparțialitatea, procesul este condus și soluționat de membri ai marjei opuse din care fac parte cei implicați. Sentințele sunt întotdeauna orale, respectate și ascultate.

Câte plângeri soluționează instanța anual?

Fermierii sunt conștienți de faptul că respectarea regulilor este necesară pentru binele comunității. Mai mult, faptul că procesul are loc într-un loc atât de popular precum Puerta de los Apóstoles din Catedrala din Valencia joacă un efect descurajant: persoanele implicate preferă să ajungă la un acord și să fie eliberate de apariția publică. Din fericire, numărul reclamațiilor este scăzut, nu mai mult de 15 sau 20 pe an, mai ales primăvara și toamna.

De ce s-a menținut Tribunalul Apelor de-a lungul timpului?

Curtea este un exemplu de instanță cutumiară sau tradițională de autogestionare a unei societăți, bazată pe o autoritate aleasă în mod democratic de către fermieri și nu impusă de o autoritate superioară. De asemenea, rapiditatea și fermitatea hotărârilor sale au demonstrat că autoritatea sa morală este încă valabilă, în ciuda secolelor care au trecut, ceea ce i-a adus recunoașterea și respectul membrilor comunităților de irigații și distincția de patrimoniu cultural imaterial al UNESCO din 2009.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

MISTERI D'ELX – HÈCTOR CÀMARA SEMPERE

Interviu realizat de M. Teresa Agulló și M. Luisa García-Caro

Profesorul Hèctor Càmara Sempere este specialist în literatura religioasă catalană din Evul Mediu și membru al Consiliului Misteri d'Elx, entitatea responsabilă de protejarea, menținerea și celebrarea sărbătorii în conformitate cu tradiția. El explică de ce această dramă religioasă este una dintre cele mai mari comori culturale ale noastre..

Ce face Misteri d'Elx unic în Europa?

Mai multe caracteristici explică unicitatea acestuia. Îmi place să spun că Misteri este singura piesă care rulează neîntrerupt de peste 500 de ani, ceva cu care nici Shakespeare, nici musicalurile de Broadway nu se pot lăuda.

În plus, în cuvintele lui Massip, este "cel mai bun document viu și vizibil al teatrului medieval". Avem nenumărate piese de teatru vechi, dar nu știm cum erau jucate. Însă, în Misterul, avem atât textul, cât și punerea în scenă și, prin urmare, este ca și cum am călători printr-un tunel al timpului care ne duce direct în Evul Mediu.

Ce rol joacă participarea populară?

Misteri este cunoscut sub numele de "Festa", aceasta fiind cea mai bună definiție a sa: o sărbătoare care implică întreaga populație. Deși punerea în scenă are loc în fiecare 14 și 15 august, necesită o muncă constantă din partea multor voluntari pe tot parcursul anului. În Evul Mediu nu existau teatre; de aceea, pe lângă caracterul religios, spectacolul are loc în interiorul Bazilicii Santa Maria, unde scenografi lucrează manual cu elemente de podea și de aer, conform unei tradiții vechi de secole. În plus, echipa de lucru include coafeze și croitori care dotează personajele cu aspectul potrivit, precum și electricieni sau instalatori, printre alții; în total, aproape 300 de persoane dau viață acestei drame religioase interpretate de cântăreții capelei și ai școlii corale (numită Escolanía) a Misteri.

Desigur, Misteri nu ar avea sens fără public. Timp de două zile consecutiv, localnicii și vizitatorii nu numai că însoțesc actele care preced spectacolul, ci se înghesuie și pe băncile și

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

galeriile bazilicii pentru a asista la montare. În ciuda cunoașterii perfecte a intrigii, drama îi continuă să-i miște an de an.

În ce măsură sunt copiii o parte esențială a Misterului?

Copiii au fost întotdeauna esențiali în acest spectacol complet cântat. Trebuie să ținem cont de faptul că femeilor nu li se permitea să participe la piesele medievale și, prin urmare, atunci când existau personaje feminine, astfel de roluri erau asumate de copii pentru vocile lor înalte. Această tradiție a trăit până în zilele noastre.

Selecția este foarte strictă în ceea ce privește abilitățile vocale ale cântăreților, iar copiii acceptă cu entuziasm munca pe care o presupune participarea lor. Datorită caracteristicilor piesei, una dintre cele mai frapante provocări cu care se confruntă copiii este "Prova de l'Àngel", care are rolul de a determina dacă aceștia resimt amețeli atunci când coboară dintr-o cupolă de 25 de metri înălțime în Araceli sau Magrana, elementele aeriene ale mașinăriei scenice.

Ce sentimente provoacă în public?

Sentimentele se schimbă de la o persoană la alta. Nu trebuie să uităm că Misteri este o piesă de teatru religios despre moartea Fecioarei Maria și despre înălțarea la Ceruri cu trup și suflet, o temă care inspiră o feroare profundă în rândul credincioșilor. Cu toate acestea, credința nu este obligatorie pentru a te bucura de Misteriu. Există unii spectatori care, captivați de prima experiență, revin a doua oară și au impresia că asistă la un spectacol complet diferit. Iar acest lucru nu este o surpriză, pentru că spațiul scenic variază în funcție de locul pe care îl ocupi în bazilică: compoziția scenei, privirea personajelor, lumina și muzica sunt percepute diferit, dar rămân întotdeauna spectaculoase și copleșitoare. Fiecare experiență este unică. La aceasta se adaugă conștiința de a asista la un spectacol care necesită munca altruistă a unei comunități care a moștenit această tradiție de la părinți și bunici, o comunitate căreia i se alătură cineva pentru că o simte ca fiind a sa. Această pasiune pentru atingerea unui scop comun se vede clar și stârnește emoția tuturor celor prezenți.

Ce înseamnă Misteri pentru orașul Elche?

Misteri continuă să fie jucat pe 14 și 15 august în fiecare an, deoarece este festivalul *prin excelență* din Elche. Și nimic nu unește un oraș mai mult decât festivitățile sale: fiecare locuitor se identifică cu ele.

Spre deosebire de alte "mistere" medievale, cel din Elche a fost cel care a reușit cel mai bine să reunească populația pentru a-l celebra și transmite; și tocmai consolidarea acestui caracter simbolic și identitar a permis Misteri să dăinuie în timp, în timp ce altele au dispărut.

De fapt, declararea Misteri d'Elx drept patrimoniu imaterial al umanității de către UNESCO a recunoscut că păstrarea acestuia depinde de legătura sa cu oamenii din Elche, motiv pentru care locuitorii săi continuă să își unească forțele pentru ca acesta să rămână viu pentru totdeauna.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

DRUMUL SFÂNTULUI IACOB – MANUEL VICEDO MARTÍNEZ

Interviu realizat de Isabel Capitán și Rafael Arenillas

Manuel Vicedo este biolog, a lucrat în învățământul primar și secundar, iar în prezent este lector la Universitatea Permanentă a Universității din Alicante. Din 2014, organizează excursii pe Drumul Sfântului Iacob pentru studenții din ultimul an al universității.

Manolo, ce te-a determinat să faci pentru prima dată Drumul Sf. Iacob?

Când am ieșit la pensie, în 2009, am decis să iau rucsacul și să fac Drumul. Auzisem multe despre el și aveam mulți prieteni care îl făcuseră, dar, ca biolog, eram mai interesat de experiențele naturale și de aceea mi-a luat atât de mult timp să mă decid. Pe de o parte, aveam un interes cultural; și, pe de altă parte, provocarea personală, sentimentul de a mă putea bate pe mine însumi. Am făcut cea mai mare parte a Drumului cu un prieten și, deși el s-a oprit la Santo Domingo de la Calzada, eu am continuat până la sfârșit. Timp de 36 de zile, am parcurs cei 792 km ai Drumului de la Roncesvalles la Santiago. A fost o experiență unică, greu de repetat în aceste vremuri. Am parcurs între 18 și 20 km. pe zi. Am trecut prin 205 centre urbane, 7 provincii; pe scurt, am parcurs întregul nord al Spaniei. A fost o aventură excepțională, care mi-a marcat viața pentru totdeauna. Din punctul meu de vedere, unul dintre principalele motive pentru care drumul îți lasă acest sentiment este reprezentat de oameni. Deși mergi singur, ești mereu însoțit de oameni care vin din toate colțurile lumii. Dormi în hosteluri împărțind viața cu acești oameni pe care nu îi cunoșteai până atunci, creând legături, ajutându-vă unii pe alții, împărțindu-și, iar în final te întorci acasă plin de experiențe.

În 2014, studenții Universității Permanente mi-au cerut să le organizez excursia. Mi-a plăcut ideea de a răspândi spiritul Drumului și de a trăi o experiență intensă cu studenții mei seniori; de aceea, de atunci, am programat o etapă a Drumului pe an, de aproximativ 9 zile, timp în care se parcurg aproximativ 100 km în ritm de 15/18km pe zi. Primele excursii au fost atât de reușite încât a trebuit să creez un nou grup care a început din nou din Roncesvalles.

Drumul a evoluat de-a lungul anilor, iar odată cu el motivele pentru care îl parcurgeți, după părerea dumneavoastră care sunt cele actuale?

De când Sancho de la Rosa a pornit pe acest Drum în 1132, pornind de la Roncesvalles cu o motivație religioasă, motivele pentru care oamenii decid să facă Drumul Sfântului Iacob s-au Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

schimbat de-a lungul secolelor. Astăzi există în principiu trei: cultural, religios și sportiv. La acestea se adaugă provocarea personală și sentimentele de solidaritate, coeziune și coexistență, care sunt împărtășite de cei care merg pe jos. Experiențele de viață cu oameni din alte țări, cu mentalități diferite, oferă, de asemenea, o bogăție lingvistică și culturală călătorului.

Este necesar să dormi în hosteluri și să porți rucsacul cu tine tot timpul pentru a fi considerat un bun pelerin?

Pe vremuri, nu existau infrastructuri logistice, hosteluri sau hoteluri, așa cum avem astăzi de-a lungul drumului, așa că pelerinul trebuia să își care rucsacul cu tot echipamentul în spate. Astăzi, însă, nu este necesar să o faci, deoarece există sisteme de preluare a acestuia până la sfârșitul etapei noastre. Acest lucru este mult mai confortabil pentru pelerin, deoarece îi permite să meargă relaxat și să nu-și facă griji în timpul vizitelor și al opririlor. Cu toate acestea, este recomandabil să purtați doar ceea ce este necesar, puține haine și o greutate mică.

În ceea ce privește dormitul în hosteluri, aceasta este cazarea tradițională: acestea sunt simple, ieftine și, de obicei, dotate cu spălătorie și alte servicii esențiale. Cu toate acestea, este dificil să găsești un loc în unele anotimpuri din cauza numărului considerabil de pelerini. O alternativă este dormitul în hoteluri, care oferă în general multe facilități și permite persoanelor în vârstă, care înainte realizau foarte greu acest Drum, să îl facă acum fără prea multe dificultăți.

Cum te simți să termini Drumul și să ajungi în Plaza del Obradoiro din Santiago?

Sunt multe emoții de nedescris. Bucuria, fericirea și un sentiment de mândrie sunt cele mai evidente. Primul lucru pe care pelerinii îl fac de obicei când ajung în Plaza del Obradoiro este să se îmbrățișeze reciproc pentru că și-au atins scopul după mari eforturi și sacrificii. Apoi, trebuie să mergi la Biroul Pelerinului pentru a solicita celebra „Compostelana”, document care dovedește că ai finalizat pelerinajul.

Ce te impresionează cel mai mult la Drum?

De-a lungul Drumului, pelerinul se poate bucura de o varietate de peisaje de o frumusețe și contraste incredibile, de la zonele împădurite ale Pirineilor, prin mlaștinile castiliene, până la zonele umede din Galicia.

Fiecare oraș, fiecare sat prin care trecem, fiecare pustnicie de pe Drum are farmecul ei. Pelerinul se oprește și se simte captivat în această contemplare. Există temple romanice, cum ar fi catedrala San Pedro din Jaca, biserica San Bartolomé din Logroño, Santa María de Eunate din Navarra sau biserica colegială San Isidoro din León, și temple gotice, cum ar fi catedrala din Burgos sau Leon, care îl impresionează pe pelerin.

Nu în ultimul rând este relația cu ceilalți pelerini pe care îi întâlnești pe Drum, pentru una sau mai multe zile, și cu care, pe lângă faptul că ai un scop comun, împărtășești experiențe și o parte din viața ta, stabilind relații care vor dura mulți ani de acum încolo.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

MAURII ȘI CREȘTINII - LUIS CARBONELL LLOPIS

Interviu realizat de Carmen Fernández și Rafael Torres

Luis Carbonell Llopis a devenit membru al „Filà Els Verds” a festivităților Mauri și Creștini din orașul Alcoy de la o vârstă fragedă. Acest veteran, care a făcut parte din tabăra maurilor de aproape 50 de ani, ne poate ajuta să înțelegem mai bine această tradiție veche de secole..

Luis, care este originea acestei tradiții?

În Evul Mediu, musulmanii și creștinii s-au luptat pentru controlul asupra teritoriului Peninsulei Iberice. Poveștile despre această realitate istorică au rămas în memoria oamenilor, iar începând cu secolul al XVI-lea, aceste bătălii au început să fie recreate simbolic în Regiunea Autonomă Valenciană. Chiar dacă în formate diferite, în prezent există peste 500 de festivaluri ale maurilor și creștinilor în Spania - și peste 1.200 în întreaga lume.

Cine sunt participanții care dau viață festivității?

Întreaga comunitate este reprezentată în cadrul festivității. Bărbați, femei și copii din toate segmentele sociale și economice se simt parte din ea și se întorc în orașele și satele lor pentru a participa. Cu toții fac parte dintr-o asociație locală însărcinată cu sarcini de organizare și de strângere de fonduri pe tot parcursul anului, care ajunge să joace un rol relevant dincolo de evenimentele festive. Festeros (persoanele implicate în festa) pot fi împărțite în grupuri mai mici de mauri sau creștini (cunoscute sub numele de "filaes", "comparsas" sau "compañías", printre alte denumiri, în funcție de localitatea în care are loc festivitatea) care participă la parade și la diferitele evenimente care alcătuiesc această sărbătoare. Integrarea în partea maură sau creștină provine din tradiția familială, de apropierea de un sediu de "comparsa" sau din dorința de a rămâne în cadrul grupului de prieteni.

Dincolo de plăcerea populară, ce impact au aceste festivaluri asupra orașelor și satelor care le organizează?

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

Acestea sunt foarte valoroase din punct de vedere economic. Sectoarele de îmbrăcăminte și de încălțăminte dedicate confecționării costumelor prezentate în cadrul evenimentelor festive generează o mare cantitate de muncă și de venituri. În plus, costumele sunt închiriate de festeros din alte părți, ceea ce extinde beneficiile pentru acest tip de firme. Deoarece muzica joacă un rol esențial în cadrul festivității, formațiile care o interpretează sunt angajate pentru o mulțime de evenimente pe tot parcursul anului. Impactul economic este, de asemenea, pozitiv pentru sectorul de catering și pentru furnizorii care au legătură cu acesta, datorită interesului turistic pe care îl trezește această sărbătoare.

Pe lângă aceste beneficii, merită evidențiate și cele culturale, care fac cunoscută istoria și identitatea noastră în întreaga lume, așa cum s-a întâmplat în 2006, când o paradă a fost prezentă la New York.

Este acest festival asemănător cu cele originale?

Acest festival are o istorie de secole. În timp ce structura de bază a rămas aceeași, a fost necesar să se facă schimbări pentru a se putea adapta la evoluția societății: numărul de filaes a crescut ca urmare a încorporării de noi episoade istorice în festivitate și pentru că există mai mulți participanți decât la început; designul costumelor s-a schimbat și el, deoarece sunt disponibile din ce în ce mai multe țesături noi; festivitatea continuă să inspire compozitori, iar repertoriul muzical continuă să crească. Deși festivalul are o origine militară și, prin urmare, doar bărbații obișnuiau să ia parte la el, prezența femeilor a devenit din ce în ce mai vizibilă, iar acestea sunt acum integrate în majoritatea evenimentelor.

În cele din urmă, ce face sărbătoarea atractivă atât pentru localnici, cât și pentru vizitatori?

Fără îndoială, dorința de a fraterniza pentru câteva zile. În "comparsa", muncitorul și șeful său iau toate mesele împreună; defilează umăr la umăr îmbrăcați în costume de o culoare și bogăție magnifică; mărșăluiesc în sunetul aceleiași muzici și împărtășesc entuziasmul pentru sărbătoare, precum și dorința de a se distra. Această sărbătoare îi transformă și îi face egali.

Pentru vizitatori, este o încântare a simțurilor: costumele bogate și colorate, mirosul de praf de pușcă de la reconstituirea bătăliilor, muzica intensă, unitatea și bucuria. În orașul Alcoy, toate locurile din care publicul se poate bucura de evenimentele festive sunt ocupate în permanență; acest lucru dă o idee despre interesul pe care îl suscită festivalul maurilor și creștinilor.

La nivel personal, acum că am înaintat în vârstă, îmi amintesc emoția pe care am simțit-o când m-am alăturat pentru prima dată festivalului cu sprijinul tatălui meu; prietenii buni pe care mi i-am făcut și pe care îi păstrez și acum datorită acestuia; numirea mea ca sublocotenent pentru a conduce paradele... Aceste experiențe evocă în mine sentimente cu adevărat de neuitat.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

VINUL FONDILLÓN – RAFAEL POVEDA BERNABÉ

Interviu realizat de M. Asunción Molas și Luis Florence

Rafael Poveda Bernabé este vinificator, fiu și nepot de vinificatori și responsabil cu produsele și turismul viticol la MGWinesGroup, a cărui producție este consumată în proporție de 80% în afara Spaniei.

Ce este Fondillón?

Este un vin unic, ușor dulce, plin de arome și ideal pentru un aperitiv sau un desert. Este produs exclusiv în Alicante, cu soiul de struguri Monastrell supramaturați în vie. Datorită drojdiilor indigene, se învechește singur, fără a fi nevoie să se adauge alcool prin fermentație biologică. Este un vin foarte special, deoarece comercializarea sa are loc după ce a învechit cel puțin 10 ani în butoaie de stejar și, după acest proces lent, rezultatul este un vin ușor dulce, de culoare mahon și cu accente aurii în el.

Ce face ca vinul Fondillón să fie diferit?

Fără îndoială, metoda sa de elaborare. Recoltarea se face târziu, pe vii vechi de peste 80 de ani și cu o producție mică. Strugurii recoltați sunt mai dulci decât în mod normal, datorită supraexpunerii lor la soare timp de câteva săptămâni în plus. Apoi, în rezervor, are loc fermentarea datorită drojdiilor proprii ale strugurilor, fără a se folosi niciun aditiv. Odată ce acest proces s-a încheiat, se face o filtrare a vinului, după care acesta trece în butoaiele de stejar dispuse pe trei niveluri. Din acest moment, vinul îmbătrânește printr-un proces tradițional de *solera* bazat pe transferul sau amestecul vinurilor mai tinere cu cele mai vechi. Vinul cel mai vechi din butoaiele de la nivelul solului (Solera) este extras pentru comercializare; doar 25% din capacitatea butoaiei este extrasă. Spațiul eliberat îl umplem cu vinul din butoaiele de la al doilea nivel. În continuare, același proces se realizează între butoaiele de la al doilea și al treilea nivel. Vinul este transferat de la nivelul superior la nivelul mijlociu, umplând spațiul eliberat. În cele din urmă, umplem butoaiele de la nivelul superior cu vin tânăr în aceeași proporție. Acest proces tradițional permite ca vinul să îmbătrânească prin colectarea nuanțelor de vin extrase din recoltele mai vechi.

De ce este Fondillón un vin atât de important pentru Alicante?

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

Acest vin este produs în provincia Alicante de secole. A fost un vin exclusivist, foarte apreciat la curțile europene și exportat în întreaga lume din portul Alicante. În secolul al XVIII-lea, peste 100.000 de hectare erau dedicate producției sale, iar acesta era cunoscut sub denumirea de "vin de Alicante". Acest vin a făcut ca numele acestei provincii să fie cunoscut în întreaga lume.

De ce a încetat să se producă vinul Fondillón?

La sfârșitul secolului al XIX-lea (1878), epidemia de filoxeră a ajuns în Alicante, după ce a devastat toate podgoriile europene. S-a renunțat la producția de vin, iar una dintre consecințele acesteia a fost dispariția Fondillón. Doar câteva familii din zona Vinalopó au păstrat mici rezerve de solera, din care a fost posibil ulterior să se recupereze producția acestui vin.

De ce a decis familia ta să facă acest vin?

În anii 1970, familia mea a decis să reia producția de Fondillón, datorită descoperirii mai multor butoaie tradiționale care conțineau acest vin. Tatălui meu îi plăcea să spună că a readus Fondillón în orașul Alicante. Acest vin recuperează o tradiție, un mod de a exploata podgoriile în familie și, de asemenea, de a valorifica resursele disponibile, chiar și în podgoriile vechi, care sunt aruncate la gunoi în alte tipuri de exploatare. Prin readucerea vinului, salvăm forme de producție a vinului care s-au pierdut și, în plus, recuperăm tradiții familiale, cum ar fi degustarea acestuia în ziua de Crăciun sau cu ocazia altor sărbători și festivaluri importante. În prezent, este încă un vin special, cu o producție limitată - doar 8 crame din zonă. Elaborarea Fondillón de astăzi nu numai că oferă consumatorilor un vin excepțional, dar garantează și continuitatea unui obicei sau a unei tradiții ancestrale care s-a păstrat în Alicante timp de secole. Trebuie să continuăm să cultivăm câmpul, să facem vin și să producem Fondillón, deoarece, datorită acestui lucru, generațiile viitoare se vor putea bucura de acest vin, așa cum noi ne bucurăm în prezent de vinurile produse de părinții și bunicii noștri.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.